

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

(Λαθρο) Μεταναστευτικό:
Ἡ βραδυφλεγής βόμβα γιά τήν Ἑλλάδα

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τό πιό μεγάλο πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας σήμερα καί θά ἔχη πολλές συνέπειες γιά τό μέλλον, εἶναι δυστυχῶς τό μεταναστευτικό, τό ὁποῖο παρά τίς ὅποιες συζητήσεις καί προβληματισμούς, παραμένει ἄλυτο. Ὅλη ἡ Ἑλλάδα τό ἀντιμετωπίζει, ἐξαιρέτως ὁμως κάποιες πόλεις πού λόγω τῆς γεωγραφικῆς τους θέσης εἶναι πύλες εἰσόδου, ἢ ἐξόδου, ὅπως εἶναι ἡ δική μας πόλη ἡ Πάτρα.

Χρόνια τώρα ἀσχολοῦνται οἱ πάντες μέ τό φλέγον αὐτό θέμα, ἀλλ' ὁμως παραμένει ἡ μεγάλη πυροροοῦσα πληγή παρά τά ὅποια πρόσκαιρα (καί ἀναποτελεσματικά) ἐπιθήματα.

Μέ ἀφορμή τόν ἄδικο θάνατο ἑνός νέου συμπολίτου μας, γιά ἀσήμαντο λόγο, ἀπό χέρια λαθρομεταναστῶν, ἔγινε εἰρηνική διαμαρτυρία τῶν ἀνθρώπων τῆς περιοχῆς, ὁμως κάποιοι παρεισέφεραν καί δημιούργησαν προβλήματα, τά ὁποῖα ἔγιναν πανελληνίως γνωστά.

Κατ' ἀρχάς ἐκφράζομε τὴν βαθειά μας ὀδύνη γιὰ τὸν θάνατο τοῦ Θανάση Λαζανᾶ καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀναπαύῃ ἐν χώρᾳ δικαίων καὶ ἀγίων καὶ νὰ στηρίξῃ καὶ παρηγορῇ τοὺς γονεῖς του καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκογενεῖς του.

Τὸ δεῦτερο τὸ ὁποῖο σημειώνομε εἶναι, ἡ καταδίκη τῆς βίας ἀπ' ὅπου καὶ ἂν προέρχεται. Ἡ βία δὲν ἀντιμετωπίζεται μὲ βία. Ἡ ὅποια εἰρηνικὴ διαμαρτυρία γιὰ ὅποιοδήποτε θέμα συνιστᾷ δικαίωμα τοῦ πολίτου καὶ μέσα ἀπὸ ἓνα πολιτισμένο κλίμα δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμε τίς ὅποιες ἀπόψεις μας. Πιστεύομε, ὅτι ὅλοι θὰ βοηθήσουν, ὥστε νὰ ἐκτονωθῇ ἡ ὅποια ἔνταση.

Ὅσον ἀφορᾷ στὴν πόλῃ μας, εἶναι γεγονός ὅτι ἐπὶ χρόνια, τόσον πρὶν ἔλθῃ ἡ ἐλαχιστότητά μου σ' αὐτὴν ὡς Ἐπίσκοπος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου, ἡ πόλῃ ἀντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα μὲ τὴν παρουσία τῶν οικονομικῶν μεταναστῶν, οἱ ὅποιοι δυστυχῶς βρέθηκαν χωρὶς πατρίδα σὲ ξένο τόπο, ἐμπερίστατοι καὶ κατατρεγμένοι.

Ἡ χώρα μας εἶναι φιλόξενη καὶ ὁ λαὸς μας γνωρίζει ἀπὸ ξενητεία καὶ φτώχεια. Ἐδειξε καὶ δεικνύει ὅλες τίς καλές του διαθέσεις καὶ προσέφερε ἀλλὰ καὶ προσφέρει τὴν ἀγάπῃ του καὶ τὴν συμπαράστασή του στοὺς «ξένους». Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ κατηγορήσῃ τοὺς Ἕλληνες γιὰ αἰσθήματα ξενοφοβίας ἢ ρατσισμού. Ἄν τυχόν ἐξεφράσθησαν ἀπὸ κάποιους, εἶναι καταδικαστέα.

Ἐπιπλέον, κανεὶς δὲν μπορεῖ καὶ οὔτε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορήσῃ τὸν Πατραϊκὸ Λαό, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια δὲν ἔδειξε τὴν δέουσα συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς μετανάστες ἀπ' ὅπου καὶ ἂν προέρχονται. Οὔτε γιὰ ρατσισμό, οὔτε γιὰ ἔλλειψη ἀγάπῃς νομιμοποιεῖται κάποιος, νὰ κατηγορήσῃ τὸν κόσμον τῆς Πάτρας.

Ἐδῶσε καὶ δίνει καὶ τὸ ψωμί ἀπὸ τὸ στόμα του, ὁ Πατρὶνός, γι αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσπαθειῶν θὰ ἀναφέρω τὴν προσφορὰ ἀγάπῃς ἀπὸ τίς ἐνορίες μας, οἱ ὅποιες, ὅλα τὰ χρόνια πού εἶμαι στὴν Πάτρα, μὲ κυλιόμενο πρόγραμμα προσέφεραν ὑλικά ἀγαθὰ ἐπὶ καθημερινῆς βάσεως σὲ χιλιάδες μεταναστῶν (βλέπε καταυλισμὸς ὁδοῦ Εὐρώτα μὲ ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα). Αὐτὴ ἡ προσφορὰ ἀγάπῃς, πού ἐκφράζεται σὲ τροφή, φάρμακα κ.λ.π. καὶ σὲ ἠθικὴ συμπαράσταση, συνεχίζεται καὶ βεβαίως στηρίζεται στὸν λόγο τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος Κύριός μας εἶναι ἡ σαρκωμένη ἀγάπη. Διακρίσεις στὴν ἀγάπῃ δὲν κάνομε.

Ὅμως τὸ θέμα δυστυχῶς μὲ τοὺς μετανάστες ἔχει πολλές παραμέτρους. Θὰ θίξωμε κάποιες ἀπ' αὐτές.

1. Πόσους μετανάστες μπορεῖ νὰ ἀντέξῃ αὐτὴ ἡ χώρα; Ἐνα καράβι ἔχει συγκεκριμένη χωρητικότητα. Ἄν φορτωθῇ ὑπερβολικά θὰ βουλιάξῃ.

2. Πῶς φτάνουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ μέχρις ἐδῶ καὶ ποιά κυκλώματα δροῦν ἀνεξέλεγκτα, ὥστε τσουβαλιάζοντας στὴν κυριολεξία ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, νὰ τίς πετᾶνε ἄλλοτε στὴ θάλασσα καὶ ἄλλοτε στὴ στεριά χωρὶς καμμιά προοπτική;

3. Τί θὰ ἀπογίνουν οἱ δυστυχισμένοι αὐτοὶ ἀδελφοί μας, ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περάσουν ἀπὸ τὴ χώρα μας στὴ Δύση;

4. Πῶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ὀξύτατο πρόβλημα τῆς συγκέντρωσης ἀνθρώπων σὲ καταυλισμοὺς τῆς ντροπῆς μὲ τὰ ὅποια ἐπακόλουθα;

5. Ποιά ἡ στάση τῆς πολιτείας ἔναντι ὅλου αὐτοῦ τοῦ ζητήματος καὶ ποιά ἡ ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν προβλημάτων τὰ ὅποια εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἀνεξέλεγκτης παρουσίας τῶν λαθρομεταναστῶν στὴν πατρίδα μας;

Καὶ ἔρχομαι πλέον στίς διαμαρτυρίες τῶν δικῶν μας ἀνθρώπων.

Γιατί ἄραγε διαμαρτύρονται οἱ ἄνθρωποι;

Πρῶτον γιατί ἀγαποῦν τοὺς μετανάστες. Ποιὸς ἀντέχει νὰ βλέπῃ ἀνθρώπους σὲ αὐτὴ τὴν κατάντια; Διαμαρτυρόμεθα ὅλοι γιὰ τὸν ἐξευτελισμὸ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ποιὸς σώφρων ἄνθρωπος κλείνει τὰ μάτια του μπροστὰ στὴν ἐκμετάλλευση τῶν συναθρώπων του καὶ στὰ ἐπακόλουθα, ἂν θέλετε, τῆς ὅποιας παραβατικῆς συμπεριφορᾶς τῶν φιλοξενουμένων στὴ χώρα μας;

Αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος λόγος τῆς διαμαρτυρίας τῶν Ἑλλήνων. Μὲ παρηγορία οἱ Ἕλληνες φωνάζουν: «Σταματήστε τὰ σκλαβοπάζαρα». Δὲν εἶναι δίκαιη αὐτὴ ἡ ἀγανάκτηση τοῦ Λαοῦ; Ποιὸς δὲν πονάει, ὅταν βλέπῃ ἢ ἀκοῦῃ μικρὰ παιδιὰ νὰ κλαῖνε, νὰ πεθαίνουν μέσα σὲ νταλίκες, νὰ πέφτουν ἀπὸ τὰ φορητὰ στίς ἐθνικὲς ὁδοὺς καὶ ἄλλα νὰ σκοτώνονται ἢ νὰ μεταφέρονται στὰ Νοσοκομεῖα μὲ διαλυμμένα τὰ ὀστά τους; (Βλέπε τὴν περίπτωση τοῦ Ἀμίν. Ὁ Ἀμίν μαζί μὲ συμπατριώτη του ἔπεσε ἀπὸ νταλίκας στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Πατρῶν Κορίνθου. Ὁ ἓνας ἀπέθανε. Ὁ Ἀμίν ἔτυχε τῆς περιθάλψεως τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ὅταν ἐξήλθε ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο μετὰ ἀπὸ πολὺμηνὴ νοσηλεία, ἀνετέθη ἡ φροντίδα του σὲ εὐσεβῆ οἰκογένεια, ἕως ὅτου μπόρεσε νὰ περπατήσῃ. Ἐπανῆλθε στὴν πόλῃ μας γιὰ ἰατρικὴ περίθαλψη καὶ προγραμματισμένες ἐξετάσεις, πάλι ὑπὸ τὴν φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας. Καθημερινῶς ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνη του. Δὲν εἶναι βεβαίως ἡ μοναδικὴ περίπτωση).

Δεύτερον. Οἱ ἄνθρωποι διαμαρτύρονται γιὰ τὸ γεγονός, ὅτι σὲ πολλές πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ συνοικίες πόλεων, ὑπάρχει τεράστιο πρόβλημα ἐξ αἰτίας τῆς παρουσίας ἑκατοντάδων ἢ καὶ χιλιάδων λαθρομεταναστῶν, μὲ τὰ ὅποια προβλήματα. Κατανοοῦμε πλήρως τὴν διαμαρτυρία τῶν ἀνθρώπων, πού δὲν προέρχεται, ἐπαναλαμβάνω ἀπὸ τὴν ἔλλειψη ἀγάπῃς, ἀλλὰ εἶναι κραυγὴ πρὸς τοὺς ὑπευθύνους, γιὰ ἐπίλυση τοῦ προβλήματος.

Έχουν κατά καιρούς γίνει συσκέψεις επί συσκέψεων. Έχομε όλοι μας συμμετάσχει σε πολλές απ' αυτές. Όμως τό ζήτημα βαίνει από τό κακό στό χειρότερο.

Τί ἄρα γε θά γίνη; διερωτᾶται ό καθείς. Εἶναι στά χέρια τῶν ὑπευθύνων μιᾶς τοπικῆς κοινωνίας ή λύση τοῦ ζητήματος; Τί μπορεῖ νά γίνη σέ μιᾶ πόλη, πού ἀντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα; Παρά τίς προσπάθειες τῶν τοπικῶν παραγόντων, τίς όποιες ἐκτιμᾶμε, τό πρόβλημα δυστυχῶς δέν ἀντιμετωπίζεται στή ρίζα του καί στή βάση του, τοπικά.

Τό θέμα εἶναι μεῖζον καί ἀφορᾶ τήν πολιτική καί τήν στάση τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ὡς πρὸς τήν ἀντιμετώπισή του.

Μετά λόγου γνώσεως στό σημείο αὐτό θά ποῦμε, ὅτι οὐδέποτε ή Ἑλληνική Πολιτεία ἀντιμετώπισε μέ τήν δέουσα προσοχή καί εὐθύνη τό ζήτημα τῆς εἰσόδου καί παραμονῆς στή χώρα μας τῶν μεταναστῶν. Ποτέ δέν ὑπῆρξε συγκεκριμένο πρόγραμμα καί ποτέ δέν ἀντιμετωπίστηκε σωστά οὔτε ὡς πρὸς τίς ἐπιπτώσεις του σέ σχέση μέ τούς μετανάστες, ἀλλ' οὔτε καί πρὸς τίς ἐπιπτώσεις του σέ σχέση μέ τούς Ἕλληνες.

Γνωρίζομε γιά τήν συνθήκη «Δουβλίνο 2», γιά τίς προσπάθειες ἀναθεώρησής της, γιά τήν παρουσία στά σύνορα τῆς δύναμης τῆς Frontex, ἀκούσαμε γιά τόν περίφημο «φράκτη» στόν Ἐβρο, κ.λ.π. Ἀλλά διερωτώμεθα. Ποιά εἶναι ή στάση τῆς Εὐρώπης ἔναντι στό θέμα αὐτό; Εἶπαν ἄρα γε ποτέ, μέ τόλμη, οἱ δικοί μας, ὅτι δέν μπορεῖ αὐτός ό τόπος νά χωρέση ἄλλους λαθρομετανάστες; Ποιά θά εἶναι ή θέση τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῆς Εὐρώπης, ή τῆς Εὐρώπης ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ή χώρα μας μετατραπῆ σέ μιᾶ «ἀποθήκη» ἑνός μεγάλου ἀριθμοῦ Ἀσιατῶν μεταναστῶν; Πόσους λαθρομετανάστες «θέλει» ή μπορεῖ νά ἀντέξη ή Εὐρώπη. Ὅταν κλείση τήν «καρδιά της» στούς ἀνθρώπους αὐτούς, ἐμεῖς τί θά ἀπογίνωμε; Δέν πρέπει, νά ὑπάρξουν διακρατικές συμφωνίες;

Ἡ Τουρκία εἶναι ή χώρα διακινήσεως τῶν λαθρομεταναστῶν καί γνωστόν τυγχάνει, ὅτι ἐμπαίζει τήν Ἑλλάδα καί κατ' ἐπέκτασιν τήν Εὐρώπη. Ἀλλά καί ή Εὐρώπη ἐμπαίζει τήν Ἑλλάδα, μή λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι τά σύνορα τῆς Ἑλλάδος εἶναι καί σύνορα τῆς Εὐρώπης.

Ποιά οικονομικά συμφέροντα «παίζονται» στίς πλάτες τῶν δύστυχων αὐτῶν ἀνθρώπων; Μήπως μετριοῦνται ὡς κατά κεφαλήν εἰσόδημα καί συμφέρεει κάποιους ή ταλαιπωρία τους;

Δέν γνωρίζω ἂν ποτέ αὐτά τά ἐρωτήματα τέθηκαν, καυτά ὅπως εἶναι, ἀπό τούς δικούς μας, στούς Εὐρωπαίους. Καί ἂν ἐτέθησαν, ἀμφιβάλλω, ἂν ὑποστηρίχτηκαν μέ σταθερότητα καί ἐπιμονή.

Καί κάτι ἀκόμα. Δέν εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι μέσα ἀπό τήν φαγωμάρα πού ἔχομε ἐμεῖς πάνω στό θέμα αὐτό, κάποιος μᾶς παίρνει στά σοβαρά.

Μέχρι τώρα τά πράγματα εἶναι ἀπογοητευτικά. Ἡ διαφωνία ἀπόψεων, τά συμφέροντα, ή ἀδιαφορία καί ή τελευταία ἀκυβερνησία, μᾶς χαντάκωσαν.

Μιά εὐχή θά κάνω. Ὅποια Κυβέρνηση καί ἂν προκύψη, νά σκύψη, ἂν θέλη νά προσφέρει ὑπηρεσία σ' αὐτόν τόν τόπο, μέ συνείδηση εὐθύνης, ἔναντι τῆς ἱστορίας, ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ἔναντι αὐτοῦ τοῦ τόσο ταλαιπωρημένου Λαοῦ μας καί νά δώση λύση στό πρόβλημα.

Ἐμεῖς θά συνεχίσωμε νά ἀγαπᾶμε καί τούς «ξένους», οἱ όποιοι βρίσκονται ή θά βρεθοῦν στήν πατρίδα μας, ἀλλά νά ἀγαπᾶμε καί τήν πατρίδα μας καί νά ἀκούμε καί τόν πόνο καί τήν ἀγωνία αὐτοῦ τοῦ Λαοῦ.

Αὐτό σᾶς μεταφέρομε κύριοι τῆς Κρατικῆς Ἐξουσίας καί σᾶς ἐπισημαίνομε μέ τήν συνείδηση τοῦ χρέους καί τῆς εὐθύνης ἔναντι τοῦ τόπου μας καί τῆς ἱστορίας.

«Ο Λαός δέν ἀντέχει ἄλλο... Ὁ τόπος βουλιάζει...».

[Επιστροφή](#)